

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1283/2018
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Светлана Петровић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3201/17 од 15.11.2017. године, у седници од 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3201/17 од 15.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 371/16 од 27.07.2017. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати укупно 934.984,49 динара, а преко овог износа па до траженог износа од укупно 1.262.549,56 динара, као и захтев да се на износ неплаћене уговорене редовне камате досуди законска затезна камата од 01.09.2015. године до 22.10.2015. године и на износ затезне камате досуди и законска затезна камата од 01.09.2015. године до исплате, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 183.050,00 динара, а у преосталом делу је захтев тужиоца за трошкове парничног поступка одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3201/17 од 15.11.2017. године, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда, тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 622.609,73 динара са законском затезном каматом од 01.09.2015. године до исплате (уместо износа од 595.251,87 динара са законском затезном каматом од 01.09.2015. године до исплате и износа од 27.357,86 динара са законском затезном каматом од 23.10.2015. године до исплате), а у преосталом делу првостепена пресуда је потврђена.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужбом од 23.10.2015. године, тужилац је тражио исплату износа од 1.262.549,56 динара, са припадајућом законском затезном каматом.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Није од значаја то што је побијаном другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати укупно 622.609,73 динара са законском затезном каматом од 01.09.2015. године, јер овај износ представља збир износа од 595.251,87 динара и 27.357,86 динара, досуђених првостепеном пресудом, с тим што је у корист тужиоца преиначен датум од када тече законска затезна камата. Из изнетог произилази да је преиначење првостепене пресуде извршено у корист ревидента, па он не може остварити право на дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић